

jeg i alt Fald at forstaa paa den højtærede Minister — har givet ham Anledning til nu at ville bygge et nyt Etablissement. Ud fra disse Betragtninger føler jeg mig sikker paa, at Overvejelserne i Udvalget ville falde ud til Gunst for Bygningen af en ny Anstalt, som vil blive holdt indenfor rimelige Rammer.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) har Ordet for en kort Bemærkning.

Halsted: Det er til den højtærede Minister, jeg har et Par Bemærkninger at gøre. Først maa jeg gøre ham min dybeste Kompliment for den usædvanlige dialektiske Færdighed, hvormed han forsvarede sit Standpunkt, men jeg maa samtidig hævde, at jeg ikke i Forsvaret har fundet de Argumenter, der skulde kunne bære Forslaget. Den højtærede Minister siger, at han kunde have undertrykt Betænkningen. Jeg siger, det er klogt, at han aldrig har tænkt at gøre det. Den valgte Fremgangsmaade vinder nemlig altid Tingets Bifald, og det svarer sig i det lange Løb. Det er en gammel Kendsgerning herinde, at naar man søger at undertrykke sligt, siver det efter kortere eller længere Tid alligevel ud. Derfor er det Standpunkt, den højtærede Minister har valgt her, det rigtige, og det finder alle Medlemmers Anerkendelse.

Saa siger den højtærede Minister, at det er kun to Stalde. Det er vist rigtigt nok foreløbig, men dette Udtryk „to Stalde“ borteliminerer ikke den Kendsgerning, at der er omtrent 500,000 Kr. Difference med Hensyn til den Sum, man i de to Tilfælde skal ud med for at faa Opgaven løst. Den højtærede Minister siger, at Folk vil kunne se Fangerne køre ind ad Porten i Odense-Etablissementet. Dertil vil jeg sige, at om Folk se dem, lige før de træde ind ad Porten, eller lige efter, er ret ligegyldigt. Hvad det kommer an paa, er, at Folk ikke se dem, efter at de ere trukne i Uniformen.

Martin Olsen: Jeg havde ikke tænkt, at jeg skulde have taget Ordet i denne Sag, men det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Birch) gjorde, da han indledede Forhandlingen, en Bemærkning om, at dette Forslag havde fundet Forstaaelse hos hans Parti, og hvis dette skal opfattes saaledes, at man kan forstaa Forslaget, maa jeg sige, at det har jeg ikke. Skal det forstaaes saaledes, at man nærer Velvillie mod Forslaget, er det en anden Sag; men det kan forklares af særlige Grunde;

specielt vel deraf, at det ærede Medlem hører hjemme i Nærheden af det Sted, hvor Anstalten skal ligge.

Jeg vil først gøre en Bemærkning om det, man med et radbrækkende Ord kalder den penitentiære Side af Sagen, og dernæst nogle Bemærkninger om den tekniske Side af Sagen. Den højtærede Formand havde for nogen Tid siden et Sammenstød med det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) om Berettigelsen af at anføre Eksempler, som skulde godtgøre, at et Forslag som dette var mindre fornødent. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder her, men kun sige, at i Almindelighed kan det vistnok slaas fast, at Varetægtsarrest kunde anvendes i mindre Udstrækning, end den bliver anvendt, og jeg tænker mig, at Pladsmangelen i Strafanstalterne maaske helt kunde opføre, hvis vore ærede Dommere vilde anvende Varetægtsarrest mindre, end de gøre. Vor Straffelov er skematisk, d. v. s. der er visse Takster for visse Forseelser. I Almindelighed skønnes der ikke over de enkelte Tilfælde, man tager ikke sociale Forhold med i Betragtning ved Udmaalning af Straffen, man har en vis Takst for en vis Forseelse, og det er let at dømme derefter. Jeg ved Dommere, som have siddet i blandede Domstole, hvor man er det virkelige Liv inde paa nært Hold, og som have erklæret, at det var meget lettere at dømme i juridiske Domstole end i faglige Domstole. Ja, det er naturligt nok, for i de faglige Domstole, Sø- og Handelsretten, den faste Voldgiftsret o. s. v., skal man tage nøje Hensyn til Livets virkelige Forhold, og saa gælder Skemaet ikke. Derfor er jeg tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) har Ret i, at Brugen af Varetægtsarrest kunde indskrænkes, og at det vilde medføre, at man ikke i dette Øjeblik stod overfor en saa stærk Pladsmangel i Fængslerne, som der siges at være.

Dernæst vil jeg sige et Par Ord om den finansielle og den tekniske Side af Sagen. Jeg maa sige, at jeg har ikke endnu nogen Sinde set et Forslag til et Byggeforetagende blive forelagt saa slet underbygget, som dette er. Det er paa ingen Maade en Bebrejdelse mod den højtærede Justitsminister, for han gør vistnok omtrent, som alle hans Forgængere have gjort. Det er almindelig Coutume her i Rigsdagen, naar vi faa Forslag til Bygninger, at der angives: det Sted, hvor Bygningen skal ligge, og den Sum, den skal koste. Det øvrige maa vi næsten gætte os